

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1101

20.04.2024 (135)

Michael Kühnen

Druhá revoluce Svazek I: Víra a boj

Část 14

Není mým přáním ani úkolem vysvětlovat nebo ospravedlňovat protižidovská opatření Třetí říše. Jedno je jisté: politika nacionálně socialistického státu vůči Židům byla tvrdá - možná někdy až příliš. V zájmu historické pravdy je však třeba jasně říci jednu věc:

Národní socialismus nikdy neplánoval a ani neprováděl genocidní program proti Židům! Masové vraždění není prostředkem nacionálněsocialistické politiky! Nikdy nedošlo ke zločinu proti židovskému národu. Jako příslušník mladší generace nejsem v této otázce odborníkem, především proto, že mě nezajímá ani tak minulost, jako spíše nutnost národněsocialistické politiky v současnosti a budoucnosti. Vzhledem k neutuchající nepřátelské propagandě, nejistotě a pochybnosti mnoha pramenů a masivnímu politickému zájmu vládnoucích na demonizaci nacionálního socialismu nevěřím, že se dozvíme plnou pravdu o skutečné židovské politice Třetí říše, dokud budou u moci beneficianti spojeneckého vítězství, ale že jsme byli celá desetiletí obelháváni, jak mezitím dokázali očití svědci, jako například **profesor Rassinier**, vězeň v Buchenwaldu, **Christophersen**, vědecký asistent v Institutu císaře Viléma v Auschwitz, a vědci, jako například americký **profesor Butz**.

Jistě došlo k německým válečným zločinům - zejména na nenáviděných Židech -,

ke zneužití, úchytkám a zločinům, které odsuzujeme, ale nelze odsuzovat světový názor kvůli jednotlivým přečinům spáchaným v jeho jménu, a to ani během strašné války. Jinak bychom po masových vraždách Francouzské republiky a genocidě severoamerických indiánů ("Jen mrtvý indián je dobrý indián," zněl názor Američanů - vždy tak morálních - v minulém století) už neměli mluvit o demokracii a po milionech obětí kolektivizace a "souostroví Gulag" bychom už neměli mluvit o marxismu!

Světónázor se vyvíjí, učí se z chyb, roste z problémů. Skutečný zločin této doby leží jinde:

Podruhé za půl století sionismus uvrhl svět do války proti Německu. V roce 1945 byla německá moc opět zlomena, druhá světová válka byla rovněž prohraná a opět se jednalo o zradu. Není žádný zázrak, že jsme válku prohráli! Zázrak by byl, kdybychom vyhráli, ačkoli nepřítel seděl v našem vlastním generálním štábu, na důležitých velitelských postech! Rozsah zrady zejména vysokých důstojníků wehrmachtu - reakcionářů a zednářů - je nepředstavitelný a volá po odčinění! A jestliže jednou budeme muset tahat - polomrtvé - starce z jejich nemocničních lůžek, tyto zrádce, kterým nezáleželo na životech jejich vojáků a na svobodě a existenci Říše, jen kdyby mohli svrhnout nenáviděný režim a získat zpět svá privilegia, musí zrádci viset.

Ale zpět k sionismu:

Tentokrát bylo vítězství naprosté. Od počátku bylo dbáno na to, aby se v západním Německu, stejně jako v Ostmark, dostali k moci pouze odbojáři a emigranti - poslušní služebníci okupačních mocností a sionismu. Tímto způsobem se sionisté mohli držet více v pozadí a jejich znovuzískaná moc zůstávala i nadále lidmi nepovšimnuta. Dnes je možné slyšet rozšířený názor:

"Nechte je na pokoji. Na 30 000 Židech v SRN už vůbec nezáleží."

Opak je pravdou. Desítky let po válce je Německo stále okupovanou zemí a podle vůle sionistů jí zůstane navždy. K tomu, aby lidé dobrovolně snášeli okupační vládu, bylo zapotřebí řady opatření.

Oddělení:

Německé pohraniční provincie, celkem čtvrtina území Říše, byly odděleny a rozděleny mezi sousedy. Východní zóna byla vnucena pod silou sovětských tanků. Ostmark byl prohlášen za nezávislý, neutrální stát s právním a smluvním zákazem anexe. Západní zóny si však musely vzít za vzor USA a staly se Okupační republikou Německo.

Denazifikace:

Jako možní nositelé národního odporu byli národní socialisté nejprve zavíráni do koncentračních táborů ("automatické zatýkání"), na mnoho let jim byla zakázána práce, byl jim zabaven majetek, zpočátku nesměli vyvíjet politickou činnost a byli neustále vystavováni novým vlnám pronásledování a převýchovy.

Prosperita:

Liberálně-kapitalistické systémy v Ostmark a Západním Německu usmířily lidi a systém zvyšováním prosperity a je lidsky pochopitelné, že většina Němců byla po hrůzách války a bídě přímé okupační správy šťastná, že se jim konečně jednou bude žít dobře. V menší míře to platilo i pro východní zónu, i když tam okupační vláda zůstávala výraznější a hmatatelnější než v západním Německu, kde si málokdo myslel něco o tom, když německými městy pochodovala vojska vítězných mocností.

Převýchova:

Celý národ měl vymyté mozky. Lži a válečná propaganda se staly historií, kterou nikdo nesmí otřást, staly se "zaručenými znalostmi" soudobých dějin, jak věrohodně prohlašovaly německé soudy - coby poslušní služebníci sionistů a okupantů -, což nebylo třeba dokazovat, protože "každý přece ví, že Německo zavinilo obě světové války a že nacisté zabili šest milionů Židů. " - Což by mimochodem bylo ještě malé procento masových vražd za Stalina, vysoce ceněného spojence v křížové výpravě za demokracii a humanitu, a asi tolik jako nevinných obětí teroristických bombardování a vyhánění! - Toto vymývání mozků bylo tak dokonalé, že mnozí lidé odmítají být jen uvažovat o ospravedlňujících argumentech nebo brát na vědomí protidůkazy.

Žádný národ na světě zřejmě tolik netouží po tom, aby mu bylo dovoleno být vinen. Jestliže nás pro jednu neobviňují jiní, dělají to sami Němci, a Brandt, emigrant a sionistický slouha, pokorně poklekl před polskými uchvatiteli půdy ve jménu německého národa! Převýchova je skutečným úspěchem sionistů. Jen ono brání zdravým židlům našeho lidu, aby se sjednotily v hnutí za svobodu. Je to strašný zločin, protože svou historií připravili náš lid o duši. To je hlavní důvod naší nenávisti k tomuto světovému moru, který vše, co je nám svaté, hodil do prachu.

Umělá dekadence:

Ničení našeho kulturního života, amerikanizace našeho životního stylu, zanedbávání našich měst, zanedbávání části naší mládeže, chorobný konzum, volání po

rasovém míšení a integraci zahraničních pracovníků, pokles porodnosti, nárůst pornografie, promiskuity a sexuálně přenosných chorob, ústup do soukromí a mnoho dalších věcí jsou příznaky umělé dekadence. Umělého, protože pracovitost, vůle k práci a výkonnost našich lidí jsou stále přítomny, i když jsou potírány. V těle lidu se stále probouzejí síly odporu a začíná být zřejmé, že právě tyto síly v mladé generaci neustále sílí. Umělý úpadek je posledním - jakoby konečným - prostředkem sionistů ke zničení lidového těla. Poslední etapa před "světovým státem", o němž sní (srov. hrabě Coudenhove-Kalergi, zakladatel hnutí Paneuropa v roce 1926: "To, o co usilujeme, je afroeurasijská smíšená rasa pod vedením "duchovní šlechty" Židů" - (uvozovky moje. M. K.).

Nyní si uvědomujeme mechanismy, které vedou západní společnosti k sebevraždě. Je za tím velký plán, protože jednání našich politiků lze jen stěží vysvětlit pouhou hloupostí. Viděno v tomto světle:

Co říci proti tomu, že "Sionistické protokoly" obsahují alespoň jeden pravdivý zárodek, neboť vývoj, který je v nich popsán na počátku našeho století, se přesně naplnil. Shoda okolností?

Centrum sionistické moci se nachází ve Spojených státech severoamerických. To je také důvodem neúspěšnosti levicového antisionismu, pokud je vůbec míněn upřímně:

Protisionistická levice správně rozpoznala, že Izrael je sám o sobě životaschopný - je pouze nástrojem moci. Hlavního nepřítele však vidí v kapitalismu a z toho vyvozuje, že sionismus je nástrojem kapitalismu, stát Izrael pouze předsunutým stanovištěm amerického imperialismu, kolíkem v těle arabského národa. Sionismus se tak pro levici stává vedlejším válečným divadlem - regionálním problémem. Má-li však být protisionistický boj úspěšný, musí vycházet z toho, že sionismus je naším hlavním nepřítelem:

Nejsou to USA, kdo ovládá židovský stát a využívá ho ke svým imperialistickým cílům, ale sionismus, který ovládá americkou politiku a nutí Spojené státy sledovat na Blízkém východě kurz, který je mimořádně škodlivý pro jejich národní zájmy.
"Kapitalismus je nástrojem sionismu!"

Amerika je sionistickou kolonií, stejně jako je SRN americkou kolonií. V tom spočívá zdroj moci sionismu. USA dvakrát rozhodly o světové válce proti Německu. V obou případech si americký lid přál mír a sionisté si válku vynutili. Dnes si stále vynucují nové zbraně a hospodářskou pomoc pro Izrael - ovládají americkou ekonomiku, zejména velkou část bankovníctví a pojišťovnictví. Vlastní všechny hlavní televizní stanice a většinu známých a uznávaných hlavních deníků, jsou nejlépe organizovanou a nejmocnější "nátlakovou skupinou" v parlamentu,

slouží jim senátoři a kongresmani, tvoří rozhodující menšinu při prezidentských volbách, jsou pány největšího amerického města New Yorku, jehož starostou je vždy Žid. Neexistuje americká vláda, v níž by na klíčových postech nebyli židovští ministři - od Morgenthaua přes Kissingera až po Blumenthala. V Americe žije více Židů než v kterékoli jiné zemi na světě, včetně Izraele. U některých amerických vlád má člověk pocit, že skuteční Američané nejsou způsobilí vládnout:

Najdete tu jen Židy a černochoy! Ale kdo není ani jedno, je nejspíš rodilý Polák nebo něco podobného. Amerika je také - a to je velmi důležité - místem vzniku lóže B'nai-Brith, mateřské lóže a ústředí světového zednářstva, lóže, která přijímá pouze Židy a která je mocnější než oficiální vláda. Z lóže B'nai-Brith se velí zednářům po celém světě, odtud vedou nitky do Rady pro zahraniční vztahy (CFR).

Za tímto neškodným názvem se skrývá skutečná americká vláda. Zde prezident přemýšlí, zde se dělají jeho "rozhodnutí". Právě zde se nacházejí nejužší vazby mezi sionskými mudrci, americkou ekonomikou, nadnárodními společnostmi a - jakožto příjemci příkazů - vládním aparátem. Zde se hovoří o utváření budoucího světa, "jednoho světa" - světové vlády.

CFR zase ovlivňuje takzvanou "Bilderberskou konferenci", tajnou zednářskou organizaci, která ovlivňuje politiku evropských států a v níž jsou sdruženi nejvlivnější politici a průmyslníci v Evropě. Tito Bilderbergové usilují o podobnou roli v Evropě, jakou má CFR v Americe, s níž mají osobní vazby. Celá tato síť je současným stavem toho, čemu říkáme - Zlatá internacionála, ústředí reakce. Zde stojí odpůrce národů a národních snah o svobodu. Prostřednictvím CFR existuje také spojení s druhým nástrojem sionismu - s komunistickou sférou nadvlády. Sotva se nějaké tvrzení zdá být tak neuvěřitelné, tak "šílené" pro masy obyvatelstva, jako nacionálněsocialistické prohlášení: "**Komunismus je nástrojem sionismu!**".

Únorová revoluce v roce 1917, která vyvolala pád cara, byla zednářskou revolucí. Vyplývá to z pamětí Kerenského, který byl až do nástupu bolševiků k moci ruským premiérem. Únorová revoluce umožnila bolševické straně, která byla jen nepatrná, zorganizovat se tak, že převrat - a o nic jiného zpočátku nešlo - měl šanci na úspěch. Říjnová revoluce byla financována dvěma způsoby:

Prostřednictvím zednářských kruhů se podařilo vzbudit zájem císařského německého generálního štábu, který měl pochopitelný zájem na tom, aby se ruskou revolucí ulehčilo východní frontě.

Prostřednictvím Žida Trockého (vlastním jménem Bronštejn), skutečného organizátora revoluce a vítězství v následné občanské válce, proudily do pokladny bolševické strany značné finanční prostředky - včetně prostředků židovsko-

amerického bankovního domu Warburg. Téměř všichni vedoucí bolševici byli Židé nebo židovského původu, například Lenin, Kaganovič, známý šéf Čeky Džerinskij a především Trockij.

Ten byl rozhodující postavou, sionistickým důvěrníkem ve vedení bolševické revoluce. Trockij byl také zamýšleným nástupcem nemocného Lenina, hrdiny "permanentní revoluce", která měla přivést celou Evropu pod bolševickou vládu. Původ bolševických vůdců ani zdroje jejich financování nelze popřít. Ačkoli se podrobnosti mohou zdát stále záhadné, sionistická podpora marxismu není o nic pochybnější než skutečnost, že to byli Židé, kdo jej rozvinul a přivedl k moci. A existuje skutečně lepší myšlenka než prosazovat stejnou koncepci "jednoho světa" neboli světové revoluce shora i zdola zároveň?

Masy jsou zaslepeny podívanou na zdánlivou konfrontaci mezi kapitalismem a komunismem a ani si nevšimnou, že nositelé moci obou systémů jsou stejní a že si nikdy ve skutečnosti neublížili, ale tiše si mezi sebou rozdělují svět. Přes všechny vnější, antikomunistické fráze jsme ve skutečnosti od počátku až do současnosti zažívali nepřetržité zvýhodňování SSSR americkou politikou. Zde je jen několik klíčových slov:

Financování Lenina a Trockého židovsko-americkými velkobankami; nedosta-
tečná podpora Západu antikomunistům a carským lojalistům během občanské
války; sovětsko-americké spojenectví ve válce proti Německu; záchrana vojensky
již poraženého SSSR masivním a bezplatným vybavením sovětské armády
(dohoda o pronájmu a půjčce); rozdělení Německa a Evropy mezi Ameriku a So-
větský svaz; zřeknutí se využití nátlakových možností prostřednictvím monopolu
USA na atomovou bombu a uznání Sovětského svazu za druhou světovou velmoc
dávno předtím, než se jí z hlediska mocenské politiky skutečně stal (podivná
"špionážní kauza" nahrává sovětskému vedení tajemstvím atomového výzkumu,
následuje sovětská atomová bomba, jejíž rozšíření je přijato bez odporu); žádná
pomoc Západu povstáním ve východním bloku - Ukrajina, Maďarsko, východní
zóna -; americká podpora sovětské dekolonizační propagandy (obě světové
mocnosti tak rozdrtí poslední relativně nezávislé soupeře, francouzské a anglické
koloniální impérium); umožnění vítězství komunistů v Číně náhlým přerušением
vojenské pomoci národní Číně uprostřed občanské války; dodávky západních te-
chnologií do Sovětského svazu; Vietnam a Angola atd., atd.

Seznam je nekonečný. Dokonce i ti, kteří nevěří na "konspirační teorie" v ději-
nách, budou muset uznat, že tolik "hloupostí" už není normální, už to není náhoda.
Každý jednotlivý bod se dá vysvětlit jinak, ale takový vývoj po více než šedesát
let? To všechno je náhoda?

Pokud je vše náhoda, pak by podle výpočtu pravděpodobnosti měla i rozhodnutí

čas od času vyznít v náš prospěch. Ale tam, kde tomu tak je - například v případě osvobození čínského komunismu od sionistického vlivu, v čínsko-ruském konfliktu - je západní politika téměř zoufalá, že toho nevyužívá. Ne, každému musí být jasné, že se zde prosazují zcela jiné plány a myšlenky. Ale běžnému občanovi nedává smysl, co by mohli mít velkokapitalisté a komunisté společného, v čem spočívají jejich společné zájmy. Komunistickým vládcům se zdá být jasné, že potřebují technologie, hospodářskou pomoc, znalosti a bohatství Západu.

Ale co chtějí zasvěcenci - ta malá vrstva velkokapitalistů, bankéřů, předních zednářů a sionistů? Mají obrovskou moc nad západním světem, multikorporace jsou skutečnými velmocemi, jsou nekonečně bohatí - co jiného si mohou tito zasvěcenci přát, o co mohou usilovat? Jejich moc založená na penězích a vlivu může vzrůst jen o jediné: o **absolutní moc - o světovládu!**

Zde se Rudá internacionála setkává se Zlatou internacionálou - ve společném snu o totální moci nad zemí. Zde se také spojuje kapitalismus a komunismus v sionismu - mocensko-politické realizaci božského příslibu světovlády pro vyvolený národ. Totální světovláda však zůstává totální světovládou, alespoň pro ty, kdo jsou u moci. Absolutní moc nezná různé projevy, zůstává vždy stejná, ať už se skrývá pod jakoukoli maskou a pod jakýmkoli jménem. Mezi velkým bankéřem a generálním tajemníkem není žádný rozdíl; zde se projevuje jediný odpůrce vyvinutých, přirozených řádů lidí a národů. Odpůrce idealismu a lidské důstojnosti! V každém případě by mělo být jasné, že sionismus znamená víc než zřízení a udržení židovského státu v Palestině.

Dr. Nahum Goldmann, který je často překvapivě upřímný, ale který také ví, že mechanismy prožidovských tvůrců veřejného mínění fungují tak dobře, že riziko jeho výroků je malé, to rozvádí:

"Židé mohli mít za svou židovskou vlast Ugandu, Madagaskar a další území, ale oni nechtěli vůbec nic jiného než Palestinu, ne proto, že z Mrtvého moře lze odpařováním vyrobit kovy a kovový prášek v hodnotě pěti bilionů dolarů, ne proto, že půda obsahuje dvacetkrát více ropy než všechny zásoby ropy v Severní a Jižní Americe dohromady, ale proto, že Palestina je křižovatkou Evropy, Asie a Afriky, že Palestina tvoří skutečné centrum světové politické moci, strategické centrum světové nadvlády." (Dodatek z 6.3.1979;)

Naše přesvědčení sdílí i další osobnosti. Nejvyšší náboženský vůdce islámských šíitů a vítěz nad prosionistickým šáhem **Chomejní** napsal v roce 1968 ve své knize "Islámský pluk":

"... je naší povinností odhalit tyto machinace a hlasitě křičet do světa, že Židé a

jejich zahraniční podporovatelé se spikli proti islámu, aby připravili Židům cestu k ovládnutí světa...".

Otázkou zůstává, jak židovský problém vyřešit. Jak se postavit této hroživé síle, která má, jak se zdá, všechny možnosti na své straně?

Především - s protivníkem, který je uznávaný, se bojuje snadněji. Zůstat v pozadí a pracovat v tichosti bylo vždy zásadní strategií sionismu. Tomuto cíli slouží zákaz takzvaných "antisemitských" spisů a knih, jemné potlačování národních myšlenek, vymývání mozků. To však již není možné! Lidé se konečně probouzejí a ptají se po skutečných tvůrcích dějin.

Židovský problém lze vyřešit, je třeba zlomit moc sionistického světového moru. V případě našeho převzetí moci by Židé okamžitě ztratili německé občanství a dostali by se pod cizí právo!

Museli by opustit své mocenské pozice a chovat se jako hosté našeho lidu. To samozřejmě není řešení, ale jednostranná národní akce by byla katastrofální, jak ukázala historie. Sionismus by jen znovu pronikavě hovořil o pronásledování Židů a snažil by se uvrhnout svět do třetí války.

Celosvětová moc sionismu musí být také celosvětově zlomena. Pak bude existovat i možnost přirozeného světového řádu založeného na národech a rasách, zatímco hororová vize absolutního, materialistického světového donucovacího státu - klamný sen nešťastného národa - se nemůže stát skutečností. Židé by měli mít svůj vlastní stát, v němž by mohli svobodně žít. Tento stát musí být životaschopný a musí zahrnovat všechny Židy. Tento nový židovský národní stát nesmí být v Palestině. Palestina je a zůstává arabskou vlastí! Na světě je však stále dost místa pro pracovitý a inteligentní národ, který by pak už nemusel být postrachem světa. Znovu řečeno:

Naše nenávisť je namířena proti sionistickému světovému moru, nikoli proti jednotlivým Židům. Vždy existovali a stále existují Židé, kteří se nestali nástroji sionismu. Právě na ně a na ty Židy, kteří nemají vůbec jasnou představu o zločinech svých sionistických vůdců, se obracíme:

"Staňte se lidmi jako ostatní, zřekněte se svého snu o vyvolenosti. Nevyvyšujte se pyšně nad gojimy (pohany), pak nebudete čelit jejich odporu. Udělejme tlustou čáru a začněme znovu!"

Pokud se tak však nestane a sionismus se nevzdá svých celosvětových zločinných plánů, bude bez milosti rozdrčen.

Konečné řešení židovské otázky:

To neznamena vyhlazení židovského národa, ale ÚPLNÉ ZNIČENÍ sionismu.

Toto konečné řešení je nejdůležitějším úkolem blízké budoucnosti.

